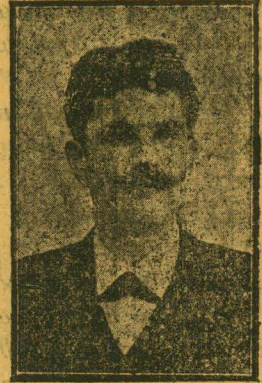

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι. Μάρκ. κεφ. γ' 34-38.

Πᾶσα κίτησις δεκτή ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν. Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι: Ἐφημ. α' Ἀντύπας Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.

Ἔτος Δοσχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραχ. 10.
Ἐκδιδ. καθ' ἑβδομάδαν.

Μη φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ἰδέαν μὴ δυναμένων κτείνειν. Μαρθ. κεφ. ι' 28.

Ἡ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

Ὁχρὸς καὶ τρέμων ὁ ἥλιος, κεκαλυμμένον ἔχων τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χειρῶν, ἀδυνατῶν νὰ προσαιενίξῃ τὴν γῆν τῶν ἀπίστων, προχωρεῖ ἀνὰ τὸν ἀπέραντον τοῦ οὐρανοῦ θόλον, συμπάσχων καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ. Παρέρχεται ταχύτατα, ἀφίνων ὀπισθεν αὐτοῦ τὸν ἀπαίσιον καὶ φρικώδη ἐχθρὸν λοφίσκον, τὸν τόπον τοῦ Κρανίου, πιθανῶς ἐκ τῶν κρανίων τῶν φονευθέντων καταδίκων, τὸν τόπον ἐκεῖνον τὸν ἀπληστον εἰς αἷμα, τὸν τόπον τῶν θρηγῶν καὶ τῶν γόων, τὸν τόπον τοῦ τρόμου καὶ τοῦ θανάτου, τὸν περίπυστον Γολγοθᾶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Γῆ, σπαρασσομένη ἐξ ὀδύνης, βλέπουσα τὸν ποιητὴν αὐτῆς ἐν φρικαλέῳ μαρτυρίῳ, θρηνηδοῦσα ῥήγγυται, ἀσπαίρει καὶ ταράσσεται, βλέπουσα τὸν ἀκατάκριτον Κριτὴν τοιαῦτα πάσχοντα. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὅλης ἐκείνης τῆς οἰμωγῆς τῶν στοιχείων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν δακρῶν καὶ τῶν κοπιῶν τοῦ στερεώματος, μία μόρον μορφή, ἐκπάλου καὶ θεσπεσίου ὠραιότητος, φρικωδῶς τυραννουμένη, ἀποπέμπει ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ Σταυροῦ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ συγχωρεῖ τὸν μαιώμενον καὶ ἀλλοαλίζοντα ὄχλον, τὸν μὴ θυνάμενον νὰ ἐνοήσῃ τί πέριξ αὐτοῦ γίνεται.

Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βορειοανατολικοῦ μέρους τοῦ Γολγοθᾶ ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, προσηλωμένος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ μεταξὺ δύο συσταυρωμένων κακούργων θέτει τὴν σφραγίδα τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἀποπερατώνει τὴν ἀνθρωπίνην ἀναγέννησιν καὶ συμπληροῦ τὸ ὕψιστον τῶν μυστηρίων.

Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ πάντων μισητοῦ λοφίσκου, τοῦ ἐρυθροῦ ἐκ τοῦ αἵματος τίς οἶδε πόσων ἀθῶων, ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ θανάτου, ἀποφασίζει ὁ Ἰησοῦς,

τὸ φωτοβόλον ἄστρον τῆς πενιχρᾶς φάτνης τῶν ἀκάκων ζῶων τῆς Βηθλεὲμ, νὰ τελειώσῃ τὴν θεῖαν αὐτοῦ διδασκαλίαν, τὴν ὁποίαν ἤρχισεν οὐχὶ διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, οὐχὶ διὰ τοῦ γυμνοῦ φασγάνου καὶ τοῦ κραδαινομένου ξίφους ἀλλὰ διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ὁ ὠραῖος κάλλιε παρὰ πάντας βροτοὺς, ἡ ἐνσαρκωθείσα Ἀλήθεια, ὁ θεὸς τῆς ἐλπίδος, ὁ θεὸς τῶν πασχόντων καὶ ἀδυνάτων, ὁ γλυκύτατος Ἰησοῦς τετέλεσται ἀνακράζει, ἐνῶ ὑπόπτερος ἡ ὠραία αὐτοῦ ψυχὴ, ἥσυχος καὶ φωτεινὴ, διὰ μέσον τῶν ἀστρῶν διαστημάτων φεύγει πρὸς τὰ οὐράνια μέλαθρα, ἵνα βουκαλισθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὑπεριάτου Πατρὸς.

Φεύγει ὁμως, ἵνα ἐπιστρέψῃ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δόξῃ, φεύγει, ἵνα ἀφοῦ ἐξιλεώσῃ τὴν ἁμαρτίαν ἐφανισθῇ ἐν τῷ κόσμῳ, οὐχὶ ὡς ἄνθρωπος ἄσημος καὶ ταπεινός, ἀλλὰ νικητὴς περιβεβλημένος ὑπὸ οὐρανίαις αἴγλης, μέγας καὶ ὑπερήφανος ὡς Θεός.

Ὁ γεννηθεὶς διὰ τὸν θάνατον, ἀποθνήσκει διὰ τὴν ἀθανασίαν. Ὁ γεννηθεὶς διὰ τὸ μαρτύριον, ἀποθνήσκει διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. Ὁ ἠττηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων νικᾷ τὸν κόσμον. Ὁ περιφρονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑμνεῖται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου... Ἡ τυραννουμένη καὶ σκωπτομένη Ἀλήθεια δικαιωθείσα ἐπαρέρχεται φωτεινὴ, ἀκτινοβολοῦσα καὶ θαμβωτικὴ ὑπὸ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ.

Μετ' ὀλίγον ὁ ἥλιος θέλει ἀνατείλῃ, ἵνα σκορπίσῃ τὰς ἀκτῖνας του, οὐχὶ σκυθρωπὸς καὶ μελαγχολικός, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ γλυκὺς, ἵνα περιβάλλῃ τὴν γῆν δι' ἀφαντάστου φωτεινοῦ μεγαλείου ἐνῶ ἀνά

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.Φ4.0013.41.0002

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

τοῦς ἀδέρους θὰ ἀκοῦνται ἠδύλακα καὶ μελωδικὰ τὰ χαλῆ ἀπειρῶν ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ Θεοῦ . . .

Ὁ ἀπεχθὴς καὶ μισητὸς Γολγοθᾶς κατέστη ὁ μέγας βωμὸς τῆς ἀνθρωπότητος, δεχθεὶς τὴν θείαν θυσίαν καὶ τὸ αἷδιον προσκύνημα τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ ἐπισκέπτης προσκυνήτης καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀπειρογράφων ἐντυπώσεων, ὑπὸ οὐρανίων ἐκστάσεων καὶ διγυλῶν συγκινήσεων αἰσθάνεται νὰ πλήττωσι τὰ ὄτα αἱ ἀγροὶ φωναὶ τῶν αἰμοβόρων Ἰουδαίων, κατέχεται ὑπὸ συναίσθημάτων πόνου καὶ ἐλπίδος, λύπης καὶ ἀνακουφίσεως, ἀναλογιζόμενος ὅτι ἐθρίσκειται ἐπὶ τοῦ μέρους, ἐνθα ἐτελέσθη ποτὲ τὸ ὑπέριτον Μαρτύριον καὶ ἡ μεγίστη Τραγωδία.

Γ. Κ.

Μόνον σημαίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἔθνη χαιρετᾶτε· Ἐν θεῖον φέρει σύμβολον— Ἀλλήλους ἀγαπᾶτε— Καὶ ἀδελφὸς κηρύσσεται θνητοῦ καὶ τοῦ ἐσχάτου Καὶ τὴν Ἰσότητα φωνεῖ λαμπρῶς ἡ λαλιά του.

Τυφλέ λαέ! εἰς τὸν Σταυρὸν γαλήνιος ἀνέβη Καὶ μ' ὄμματα φιλόστοργα ἀκόμα ἐποπτεύει Τὰ πλήθη κάτω χαίροντα, ὑβρίζοντα, κτυπῶντα Κί' αἰσθάνεται τὰ αἰδηρὰ τὰ κόκκαλα τρυπῶντα Καὶ ὁμως ὁ ἐκ Ναζαρετ με τοὺς τοσοῦτους πόνους Ἠλόγεις ὄλωσ ἤρεμος τοιοῦτους Θεοκτόνους.

Ἀπέπτης . . . τὴν ἰσότητα ὡς θεῖος δημοκράτης Ἀφοῦ λαμπρῶς ἐκήρυξας μέχρι στιγμῆς ἐσχάτης Κατὰ τυράννων Σύνταγμα τὴν νέαν σου θρησκείαν Καὶ ἀνθοδόσμην τῆς Ἐδέμ, θεῶν κληρονομίαν, Θρησκείαν, ἣτις ἄπλετον σοφίας φῶς προχύνει Καὶ λάμπει ἡ φιλάδελφος παντοῦ Δικαιοσύνη.

Τὴν Δακρυδόχον λάγνηρον, ὃ Δυστυχία, θραῦσε Πτωχέ, μὴ στένης ἀπελπισ, ὃ δοῦλε, κλαίων παῦσε. Ὅταν θνητὲ τὰ στήθη σου πατάσῃ Εἰμαρμένη Μέμνησο, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ του μένει, Καὶ μὴ ἀδανάτε θνητὲ, ναί, μὴ βαρυθυμῆσης Ἀφοῦ Χριστὸν σταυρούμενον θνητὸς σὺ ἀτενίσσης.

Τὴν Δακρυδόχον λάγνηρον, ὃ Δυστυχία, θραῦσε Πτωχέ, μὴ στένης ἀπελπισ, ὃ δοῦλε κλαίων παῦσε. Εἰς τὴν φωνὴν του δέλλαιοι οἱ τύραννοι κλονοῦνται, Καὶ οἱ λαοὶ ἐγείρονται, ἐχθροὶ συναδελφοῦνται Καὶ νέον ἐμφανίζεται θρησκείας μεγαλείον Δίδον χαρὰν εἰς τὸν πτωχόν, χαρὰν εἰς τὸ παιδίον.

Α. Π. Τ.

ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΙΕΡΕΙΣ.

Ἀναμφιβόλως ἡ πρωτίστη αἰτία τῆς παρ' ἡμῖν καταπτώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος εἶνε ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ τυπολατρεία, πολλάκις δὲ καὶ Μαμμωνολατρεία τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων. Ἡ θρησκεία ἡμῶν ἔχει ἐχθροὺς σήμερον ὄχι σπαθοφόρους, ἀλλὰ καλαμοφόρους ἤτοι συγγραφεῖς καὶ ῥήτορας· πῶς θὰ ἀντιταχθῶσιν οἱ ἱερεῖς ἡμῶν πρὸς αὐτούς; διὰ τοῦ ψαλτηρίου ἢ διὰ τοῦ θυμιάματος; πῶς θὰ συναζῶσι τὸ ποιμνιὸν τῶν οἱ ἱερεῖς ἡμῶν ἀπὸ τῶν λύκων μακρύνοντες αὐτό; Φεῦ!

Περὶ τῶν τοιούτων ποιμένων ἰδοὺ τί βροντοφωνοῦσιν οἱ μεγάλοι προφήται τοῦ χριστιανισμοῦ.

Καὶ πρῶτον ὁ Ἰερεμίας· «ὦ οἱ ποιμένες οἱ ἀπολλύντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατά τῆς νομῆς μου· ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτά...»

«Ποιμένες πολλοὶ τοιοῦτοι διέφθειραν τὴν ἀμπελωνά μου, ἐμδύναν τὴν μερίδα μου, τὴν οὖσαν ἐπιθυμητὴν δεδόσθαι εἰς ἔρημον ἄβατον. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τοῖς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν.»

«Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπον ποῦ ἐστι Κύριος καὶ οἱ ἀντιχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἐπίσταντό με.»

Δεύτερον ὁ Ἰεζεκιήλ «οὗτοι ἠθέτησαν τὸν νόμον μου, ἐβεβήλουν τὰ ἅγια μου, βέβηλα καὶ ἅγια παραμιγνύντες εἰς ἓν, οὔτε τὸ ἀσθενὲς ἐνισχύοντες, οὔτε τὸ συντριμμένον καταδεσμοῦντες, οὔτε τὸ πεπλανημένον ἐπιστρέφοντες, οὔτε τὸ ἀπολωλὸς ἐκζητοῦντες τὸ ἰσχυρὸν οἱ φυλάττοντες.»

Τρίτον ὁ Ζαχαρίας. «Διὰ τοῦτο ἄρρηκτα ἐξεγέρθητε ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ πατάξατε τοὺς τοιοῦτους ποιμένας καὶ ἐκπάσατε τὰ πρόβατα καὶ ἐπίξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ὠργίσθη ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι.»

Τέταρτον οἱ Εὐαγγελιστᾶι κατ' ἀντίθεσιν τῶν ἀπατεῶνων ποιμένων ἢ ἀρχιερέων καὶ ἱερέων, ὡς οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν σημερινῶν, κατ' ἀντίθεσιν γράφουσι περὶ τοῦ Ναζωραίου ταῦτα. «Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς . . . ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τίθησι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων αὐτοῦ.» καὶ ἄλλα παρόμοια.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων πάσας τὰς ὑλικὰς ὠφελείας, τὰς ὁποίας ἐκαρπούτο, διένειμε πρὸς τοὺς ὀπωσθήποτε πάσχοντας καὶ ὄχι πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, οἵτινες παρεπονοῦντο διὰ τὴν προσίτησιν τοῦ Ἐλεήμονος πρὸς τοὺς πάσχοντας· ἀλλ' ὁ Ἰωάννης ἀπήντα ὁ Κύριος μοὶ τὰ ἔδωκεν, ὁ Κύριος (=οἱ πτωχοὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰησοῦ) τὰ ἐπήρε.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐλέγχει παρρησια τὰς ἀκολασίας τῶν Βυζαντινῶν αυτοκρατόρων καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐπίσης κατηγγράει τοὺς πλουσίους τοκογλύφους, ὡς καὶ ὁ Γρηγόριος, καὶ δὲν κολακεύουσι τὴν Ἄκενα καὶ τὸν Ἄκη χάριν ὑλικῶν συμφερόντων. Τοιοῦτους

ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς ζητοῦμεν, οἱ ὅποιοι νὰ περιτρέχωσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν πεινῶντων καὶ γυμνῶν ἐνοριτῶν, ἀρχιερεῖς, οἵτινες νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰ ἐρίζοντα ἀνθρώπινα πρὸς πρόληψιν τῶτων κακῶν, ἱερεῖς, οἵτινες νὰ ἀγρυπνοῦσι μετὰ τῶν τεθλιμμένων ὀπωσθήποτε, ἀρχιερεῖς, οἵτινες νὰ χορηγῶσι ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν παρηγορίαν πρὸς τοὺς νεσοῦντας, πρὸς τοὺς φυλακισμένους καὶ ὀπωσθήποτε ἀπηλπισμένους· ναὶ τοιοῦτους καὶ ὄχι τραπέζιτας καὶ τοκογλύφους καὶ λάτρας τῶν ἐγκοσμίων βροβόρων· ναὶ τοιοῦτους, οὐχὶ δὲ Γαλικοχαλβαδοταραμοφάγους· ναὶ, τοιοῦτους, οἵτινες ἀνούμενοι πλέον τῶν κοσμικῶν τὰ ἐγκόσμια καὶ περιβεβλημένοι τὰ οὐράνια θὰ φέρωσιν ἀντι τῶτων συμβόλων τῆς Τυραννίας καὶ τοῦ Μιμωμῶνᾶ σύμβολα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πνεύματος, οἵτινες θὰ φέρωσιν ἀντι πολυτίμου ποιμαντορικῆς βάρους ἢ χρυσοπατερότητας τὸν κάλαμον τοῦ περίπαυθέντος χάριν τῆς ἀληθείας Ναζωραίου, ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, οἵτινες ἀντι στηθικῶν πολυτελῶν παρασῆμων καὶ ἐγκολπίων θὰ θέτωσιν εἰς κληρὸν τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν, ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς τέλει, οἵτινες ἀντι χρυσοαδαμαντίνων μιτρῶν θὰ φορῶσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοὺς Ἀκανθίνους στεφάνους.

ΕΝ ΟΙΔΑ, ΟΤΙ ΟΥΔΕΝ ΟΙΔΑ.

Ὁ Τιτάν τῆς φιλοσοφίας Σωκράτης ὁ λιθογλύφος δοξάζεται κυρίως, διότι ἐξετόμισε τὴν φράσιν, «ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα» δηλαδὴ ἐν γνωρίζω, ὅτι τίποτε δὲν γνωρίζω· καὶ συμπάσαι αἱ ἐπιστῆμαι σήμερον στεντορεῖως κραυγάζουσιν, ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα.

Ἄλλ' ἐπὶ τὸ προκειμένον ἄς ἔλθωμεν φαίνεται, ὅτι ὁ Νικ. Κ. Λουκάτος τὴν Κυριακὴν τῶν Βαχίων περὶ τὴν 3 μ. μ. ὥραν, μαθητὴς τοῦ Γερασίμου Πυλακίου Σουλκωρίτη κητέπεσαν ἐκ τῆς ταράτσας τῆς κητοικίας αὐτοῦ, ἣτις συνέχεται ἢ συνορεύει μετὰ τῆς οἰκίας Δεστούνη, ἐν ἣ τὸ φαρμακεῖον Πολυβίου Μαζκοπούλου.

Ἐγὼ δὲν γνωρίζω, τί φρονοῦσιν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ πάνσοφοι περὶ τῶν προλήψεων τῶν κοινῶν ἡμῶν ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἐγὼ ἐνισχύομαι εἰς πολλὰς προλήψεις, ὡς ἐνεχούσας ἀρκύσκειν ὅσιν ἐμπνεύσεως ἐκ τοῦ μυστηριώδους καὶ ἀποκρύφου Τρίποδος τῶν μέγχι τοῦδε ἐσπαργανωμένων ἐπιστημῶν.

Πῶς θὰ ἐξηγηθῇ τὸ φαινόμενον τοῦτο; ὅτι ἡ περιφέρεια τῆς οἰκίας Δεστούνη—Χριστοδουλάτου Στυλιανοῦ εἶνε πολὺ αἰμοδ.ψῆς καὶ ἐγκεφαλοδ.ψῆς; Πρὸ γενεῶν ἢ περιοχῆ αὕτη ποτίζεται με αἷμα καὶ ἐγκεφάλου ἀνθρωπίνους· ἐκεῖ πρὸ τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου φονεύουσιν Ἀγγλον τινὰ οἱ Κεφαλλῆνες. Ἐκεῖ, ὅπου τὸ ὑποδηματοποιεῖον Δημητρίου Βοντιτσιάνου, ὁ κουρεὺς Λεωνίδης Ἀσκητῆς υἱὸς τῆς Χρυσοθέμιδος φονεύει διὰ λακτίσματος τὸν μαθητὴν αὐτοῦ. Πρὸ γενεῶν ἐκεῖ φονεύεται ὁ Σπυριδῶν Γιαννάτος Πομπιδάρας καὶ ὁ ἐξάδελφος αὐτοῦ Ἀναστάσιος Κωστᾶτος· ἐκεῖ μεταξὺ παντοπωλείου Γ. Χριστοδουλάτου καὶ ὑποδηματοποιεῖου πίπτει κεκρυμμένος καὶ παραλύει ἐπὶ ὤρας καὶ φιλοδωρεῖ ἐγκοσμίου πρὸς τὸν Σπυριδῶνα Μακρῆν. Κάππικαν, βαρελᾶν

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

μεταφέροντα ὕδαρ εἰς τὴν τότε λέσχην (Καζίνο), ὅπου ἐκπαιδευτήριον Ραζ'ῆ ἐκεῖ ἡ πυρκαϊὰ τῆς οἰκίας Ἀνδρέου Κεβαλιεράτου ἐκεῖ κατὰ δημοτικὰς ἐκλογὰς φονεύεται ὁ Ἡλίας Μακρῆς Πνευματικῆτος· ἐκεῖ παιδίον τ. ἀλείφεται μελιτι καὶ τυραινεῖται ὑπὸ χιλιάδων μυῶν κρατῶν συγγρόνως ἐν πεντηκοντάλ.τρον εἰς ἐκάστην χεῖρα πρὸς τιμωρίαν! ὑπὸ ἀποθνήσκοντος Δ. δαδικιωμένου πλέον ἀπὸ τῆς ἀκαρτίως τοῦ ἱεροδ.καστοῦ καὶ ἱεροεξεταστοῦ ἐκεῖ κατὰ τὰς παρελθούσας νομιμοφρονεστᾶτας (μπράβο!) δημοτικὰς ἐκλογὰς φονεύεται ὁ δυστυχὴς ὁ Φεῖγκος ἐν γωνίᾳ ὑποδηματοποιεῖου· ἐκεῖ συγγρόνως τραυματίζεται ὁ Σταρείδης, ὁ Ποταμιάνος, ὁ Πιτοῆς πρὸς δόξαν τῶν ὑποψηφίων Δημάρχων Ἀργοσολίου· ἐκεῖ πέρουσι τὴν ἡμέραν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως μὴνα Μάρτιον ἐκρήγνυται ὡς ἠφίστειον τὸ φαρμακεῖον Πολυβίου Μαζκοπούλου καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, τὸ δυστυχισμένο τὸ Σαμι-κόπουλο, ὁ Ἀγγελοῦς Ἄννιος ἐκ Ζεβδαίων παλαμῆζε διὰ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὰς γωνίας τῶν τοίχων τοῦ φαρμακείου καὶ μουντίζε διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας· ἐκεῖ τόσα καὶ ἄλλα τόσα γεγονότα παρόμοια· ἐκεῖ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ἠλεκτρικὸς λαμπτήρ φαίνεται δυσπεθὴς πρὸς τὸν ὑπάλληλον τῆς ἠλεκτρικῆς καὶ τυραινῆς αὐτὸν μέχρις ἀνάψευς χιλιάκις σβεννύμενος. Ποῖα ἢ ἐξήγησις τῶν σωρῶν τῶν φαινόμενων τούτων; δικτὴ ἢ ἀγορᾶ νὰ μὴ εἶνε τίποτος τόσον αἰμοχαρῆς, ἀφοῦ ἐκεῖ εἶνε κίνησις ἐκκατονταπλασία καὶ νυχθῶν καὶ μπράβων καὶ πλληλακάδων καὶ κουτσάβηκων; ἀφοῦ ἐκεῖ εἶναι μάχησι κακελλεῖα καὶ τόσα καὶ ἄλλα τόσα; ἀφοῦ ἐκεῖ εἶναι ὄροι καὶ συνθήκαι εὐνοϊκώτεροι ὑπὸ πολλὰς ἐσπύσεις; ἀφοῦ ὁ τόπος ποτίζεται ὑπὸ τόσου αἵματος τῶων ἀθῶων θυμάτων τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας ἢ σαρκοφαγίας ἢ κρεοφαγίας; ἐνῶ τὰ φαρμακεῖα εἶνε αἰμοστατικὰ διατὶ ἔλκουσι περισσότερον αἷμα ἢ τὰ μακελλεῖα; τί συμβαίνει καὶ πῶς συμβαίνει;

Ὁ ποιητὴς Ὁράτιος παρ' ὀλίγον νὰ φονεῦθῃ ὑπὸ δένδρου, παρὰ τὸ ὅπου ἐκάθισε καὶ λέγει ὅτι κκὰ χερί, τὸ ἐφύτευσε εἰς κκὴν ὥραν (nefasto die)· αἱ γυναῖκες λέγουσιν, ὅτι τὸ μέρος εἶνε στοιχειωμένο καὶ πρέπει νὰ καθηγιασθῇ διὰ μεγάλου Ἀγιασμοῦ καὶ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν σημείων τοῦ Σταυροῦ, ὡς καὶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ (νὰ κάνουμε τὸν σταυρὸν μας)· ἄλλοι, ὅτι εἶνε ὑπὸ τὸ λυθόστρωτον ἐκεῖ τυμπαντικοὶ (τουμπανιασμένοι) ἢ βρουκόλακες· ἄλλοι, ὅτι εἶναι ἀκατωλοὶ οἱ περίοικοι· ἄλλοι, ὅτι οἱ ἰδιόκτηται τῶν οἰκιῶν εἶνε ἀπιστοὶ· ἄλλοι, ὅτι ὑπὸ τὰ μέρη εἶνε κατωκοῦσιν αἱ μυθολογικὰ Ἐκδικητικὰ Ἐρινύες; ἄλλοι, ὅτι τὸ μέρος αὐτὸ δὲν ἐποτίσθη κατὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀρκούντως δ' αἵματος καὶ σαρκῶν· ἄλλοι δίδουσι γεωλογικοχημικὰς ἐξηγήσεις καὶ ἄλλοι τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα. ἀλλὰ τὸ μᾶλλον πιθανὸν κατὰ τὸν γεροντικὸν κάσμον (ὡς λένε οἱ γεροντοὶ) εἶνε, ὅτι ἐκεῖ πρότερον ἦσαν μακελλεῖα ἢ κρεοπωλεῖα κατὰ πηλικιόστρους χρόνους (πρὸ 100 ἐτῶν) ὅτε ἡ θάλασσα ἐφανε μέχρις οἰκίας Ἄνκς. Ἀννίου Κοντίνου καὶ εἶτα ἐγεινε ἐπίφωσις. Κατὰ τοὺς γεροντας λοιπόν, ὅσαι οἰκίαι ἐκτίσθησαν ἐπὶ τῆς γῆς τῆς αἰμοπατισμένης ἐκ τῆς σαρκῆς τῶων ζῶων δὲν εἶνε κκὰ στρεχωμέναι καὶ δὲν θὰ δουρήτουν καὶ ὡς μακρῶς σιμένας προκκλοῦσιν αἷμα καὶ ἐγκεφάλους· αἱ αἰμοδ.ψῆς καὶ αἰμοχαρεῖς βογγοῦνε εἰσέτι δι' αἷμα!

Ἐγὼ, ἐν ἡμῶν ἐνοικιαστῆς, θὰ ἐφευγον καλπάζων, διότι θὰ ἔτρεμον κατὰ στιγμὴν διὰ τὸν βίαιον θάνατον μου· καὶ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

θὰ ἔρευνον χίλια μίλια μακρὰν, ἀφοῦ ἡ σωρεία τῶν βιζίων θανάτων δὲν εἶναι πρὸς τὴν βεβήως Τύχης ἢ Λογικῆς γνωστῆς, ἀλλὰ ἀποκρύφου καὶ μυστηριώδους Πυθικῆς Εἰμαρμένης, πρὸς τὴν δηλαδὴ ἀκατανόητου ἀλλήλουχικῆς αἰτίων καὶ ἀποτελεσμάτων.

Ἡ ἐπιστήμη περιφρονεῖ πολλάκις τὰς λαϊκὰς προλήψεις, ἀλλ' αἰετοῦτε αἰ προλήψεις, πέρα τῶν αἰώνων, εἶνε τὸ πρῶτον θεμέλιον τῶν ἀνεγειρομένων ἐπιστημῶν καὶ ὁ κολοφῶν τῆς δόξης τῶν αἰετοῦτε ἐνυπάρχει δόσις μυστηριώδους ἀληθείας εἰς τὰς λαϊκὰς προλήψεις, δόσις πραγματικότητος καὶ ὀντότητος καὶ ὑπάρξεως, δόσις ἀντικειμενικότητος, δόσις, ἥτις, ἂν ἐξετιματο ἐκπαλαί ὑπὸ τῆς χροῆς ἐχούσης νὰ ἐρευνᾷ τὰ πάντα Ἐπιστήμη, θὰ ἔφερε τὸν χροῦσόν αἰῶνα αὐτῆς εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον.

Καὶ νῦν ἡμεῖς παρακαλοῦμεν πάντα γνώστην τῶν ἐξηγήσεων τῶν προλήψεων νὰ φωτίσῃ ἡμᾶς ὡσαυδήποτε ἐπὶ τοῦ αἰμοδιφθοῦς καὶ αἰμοχαροῦς τοπειῦ καὶ λειμῶνος τοῦ ἐκτεινομένου ἀπὸ φαρμακείου Μαρκοπούλου ἕως φαρμακείου Ἀντίπα, διότι ἡμεῖς γνωρίζομεν τὴν ἄνοιάν μας καὶ ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ τῆς μυστηριώδους Εἰμαρμένης ἀνκρῶνοῦμεν ἐκστατικοὶ «**ἐν οὐδᾷ, ὅτι οὐδὲν οὐδᾷ**».

Εἰς ἀστρολόγος, ἀλχημιστῆς καὶ μυστικιστῆς.

ΤΥΡΑΝΝΙΚΑ ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΕΝ Τῷ ΔΗΜῳ ΕΛΕΙΟΥ.

Πρωτοφανῆ γεγονότα καὶ ἀσυνήθη διὰ τὸν Δῆμόν μας ἐκτυλίσσονται δυστυχῶς ὑπ' αὐτὴν τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Δημάρχου.

Πρὸ οὐκαετίας καθ' ἣν νέμεται τὸ Δημοκρατικὸν ἀξίωμα ὁ καὶ νῦν κακῆ μοίρᾳ Δημάρχος Ἐλειοῦ, ἐπειδὴ φαίνεται τὰ δῶρα τοῦ Δημοτ. προϋπολογισμοῦ δὲν ἐφάγγησαν ἀρκούγτος πλοῦσις διὰ τὰς κοιλίας τῶν περισσοῦν τῶν Μονάρχων τοῦτον τοῦ Δήμου, ἐνόμισεν καλόν, ἵνα καὶ ἕτερον πλουτοφόρον περᾶγοντα, τοὺς φόρους τοῦ Αἰμένου Κατελειοῦ, παραδώσῃ εἰς τὰ φιλότιμα στόματα ἐκείνων εἰς τοὺς ἴσους ὀφείλει τὸ ἀξίωμα του. Φαίνεται ὅμως, ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔτος ὁ ἐδῶ Εἰρηνοδικῆς, ὁ καὶ Πρόεδρος τῆς Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς, κ. Α. Κοκορῆγος, ἄκρις δὲ εὐσυνειδηταίς νέος καὶ καθ' ὅλα ἀξίος διὰ τὸ ὃ ἀνέλαβε ἐπάγγελμα ἐφάνη δυσπειθῆς εἰς τὰς κομματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοτικοῦ ἄρχοντος, καὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ του, διὰ τὴν καταβούθισιν τῶν Αἰμενικῶν φόρων.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Λειτουργὸς τῆς Θέμιδος οὗτος τὴ καθήκον του ἐπιτελῶν, παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις τοῦ Δημάρχου, ἐξέθηκεν εἰς Δημοπρασίαν τοὺς Αἰμενικοὺς φόρους καὶ ἐματάωσεν αὐτῶ τὰ συνήθη σχέδια καὶ τεχνάσματα τοῦ Δημάρχου δι' ὧν ἡ εἰσπραξίς τῶν φόρων τούτων ἀντίθετο εἰς τὸν Δῆμάρχον καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς μπράβους του, ἔργισθη σφόδρα ὁ κ. Δημάρχος ἀσυνήθη εὐρῶν τὴν ἀκέραιον διαφυγὴν τοῦ ἐν λόγῳ κ. Εἰρηνοδίκου.

Ἐξέδωκεν ὅμως εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἐπενόησεν ἕτερον τεχνάσμα. Προσῆγαγε δηλαδὴ ὡς μισθωτῆν τῶν φόρων τούτων τὸν γραμματέα τοῦ Δημοκείου, ἄνθρωπον ὅλως ἀπεργήγον καὶ ἐστρωμένον τῶν πολιτικῶν τοῦ δικαιοῦματων,

καθ' ὃ ἀνυπότακτον, καὶ περὶ τοῦ οὐοῦ θὰ λάβωμεν τὴν δέουσαν πρόνοιαν, ἵνα προσαχθῇ καὶ δώσῃ λόγον εἰς τὴν πολιτικὴν Δικαιοσύνην, ἀλλὰ ὁ κ. Εἰρηνοδικῆς ἐνόησε τὴν πλεκτάνην πληροφρηθεὶς ἄλλωστε τὸ ποῖον τοῦ προσφεροῦ καὶ καὶ δὲν ἐδέχθη τούτων. Ὁ Δημάρχος ὅμως ἐν τῇ διαβολικῇ ἐπινοίᾳ του δὲν ἀφοπλιζέται καὶ σκεπτόμενος λίαν φιλανθρώπως τὰς ὠρυόμενας γαστέρας διὰ τὸν ἐπικρεμάμενον κίνδυνον ἐπενόησεν ἄλλο τι, ὅπου πλέον θέτει τὸν δάκτυλον καὶ ἡ διοίκησις τοῦ Νομοῦ, δι' ἀστραπιαίας συνεδριάσεως τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου, παρ' οὗ ὑφαρπάσσεται ψήφισμα ἐσπευσμένως γενόμενον, κατορθοῦ νὰ παύσῃ τὰ δύο μέλη τῆς Αἰμενικῆς Ἐπιτροπῆς.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως οὔτε ἡ ταχύτης τοῦ Δημάρχου, οὔτε ἡ ταχύτης τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου κατώρθωσαν τὸ ποθούμενον, διότι ἐπὶ τέλους ὁ πλειστηριασμὸς ἐγένετο καὶ ἐπετέλεσεν οὕτω τὸ καθήκον του ὁ Εἰρηνοδικῆς, διὰ τὸ ὅποιον ὡς μόνη ἀμοιβὴ ἔσται ἡ ἐνεργουμένη διὰ τῶν γνωστῶν τοῦ Δημάρχου Ἐλειοῦ κ. Κυριώτου μέσον μετὰθεσίς του, καίτοι ἐπέτυχεν ἐπὶ τέλους ὁ Δημάρχος καὶ ἀνεδείχθη μισθωτῆς εἰς ἐκ τῆς γνωστῆς κλίμας του, θυμακτῆ δὲ ὑπῆρξεν καὶ ἡ συνεργία τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ εὐθύς ἀμέσως προέβη εἰς τὸν διορισμὸν τῶν δύο ἐτέρων μελῶν ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ κ. Δημάρχου ἀποκροῦσαν τοὺς ὑπὸ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου προταθέντας κ. κ. Ἐπαμ. Κολαίτην πρῶτον Δημάρχον, καὶ Ἰωάν. Σδρίν, ἐκ τῶν μᾶλλον ἐντιμότερον τοῦ Δήμου μας προσώπων.

Ἄλλ' οἱ δημόται τοῦ Δήμου Ἐλειοῦ, καθ' ἣν ἐποχὴν καὶ τὰ μᾶλλον Μοναρχικὰ Κράτη συνταγματικίζονται καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἀποκτῶσι τὰς ἐλευθερίας των, σεῖς ἀνεχέσθε τὰς τοιαύτας Μοναρχικὰς πράξεις; δὲν προσθάλλεσθε; δὲν ἐργάζεσθε ὑπὲρ τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τούτου τῆς Τυραννικῆς Μοναρχίας τοῦ Δήμου μας; Ἐγερθεῖτε λοιπὸν καὶ θέσατε ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν του, ἀποδείξατε εἰς τοὺς ζῶντας εἰς βᾶρος μας, ὅτι παρήλθον ἀνεπιστρεπτὴ αἰ ἐποχὴ καὶ ἐκείναι καθ' ἃς ἐφατρίαζον καὶ ἠκολάσταινον καὶ ὁ λαὸς ὑπέμενε. Ἐγερθεῖτε καὶ ἀποδείξατε εἰς αὐτοὺς ὅτι δὲν ἀνέχεσθε πλέον **Τυραννικὰ κρούσματα**, διότι εἴθε λαὸς φύσει φιλελεύθερος καὶ ἱστορικός· ἀλλὰ λαὸς φύσει φιλελεύθερος καὶ φιλήσυχος, ὁ τοῦ Ἐλειοῦ, γνωρίζει νὰ στιγμητικῶς τὰς καταπραγματικὰς πράξεις τῶν ἀνθρωπέντων δικτατόρων, διὰ τοῦ εὐγενεστεροῦ δὲ τρόπου θὰ ἀποδείξῃ ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ ποῖα τὰ αἰσθημάτων του καὶ κατὰ πόσον ἀνέχεται τὰς βανδαλικὰς ταύτας πράξεις τῶν εἰς βᾶρος τῆς φιλησυχίας του καὶ τοῦ ἱπποτισμοῦ του φατριαζόντων Τυραννισκῶν.

Ἐλειώτης.

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς τὸν μαθητὴν τῆς Δ'. τάξεως τοῦ Γυμνασίου Ἀνδρέαν Δημ. Τραυλοῦ Τζανετάτου, ὅστις κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐνωσεως ἔγραψε τὸν δίσκον **4 1) 2 μέτρα** μακρότερον τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος, ὡς ἐπίσης ἦλθε πρῶτος καὶ εἰς τὸν δρῶμον ἀποσπάσας παρὰ τοῦ συλλόγου καὶ τῶν παρευρισκόμενων θερμώτατα συγχαρητήρια.

Εὐγε Ἀνδρέα καὶ πρόσχε τὴν σφιγῶσαν ἤδη νεότητά σου ἀπὸ τῶν πειρασμῶν αὐτῆς, ὅπως διακριθῆς καὶ εἰς εὐρύτερον στάδιον τριακοντούτης γενόμενος.

ΙΑΚΩΒΟΣ Β. ΜΑΝΤΖΑΡΗ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ